

ΕΘΡΤΑΙ ΣΙΝΩΝ.

Ὁ πρῶτος τοῦ ἔτους μῆν καλεῖται παρὰ Σίνας Ἰάτ Ἰούιτ. Διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς τούτου, οἱ λησταὶ ἑορτάζουσι ἑορτὴν εἰς μνήμην περιβοήτου τινὸς ἀρχιλήρωτοῦ ὅστις οὐ μόνον τῆς φυλακῆς ἑδραπέτευεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ βαθμοῦ Μανδαρίνου ἤξιώθη. Ὁ μῆν οὗτος, ὅστις καὶ πλείστας ἄλλας ἑορτὰς ἐμπεριέχει, προώρισται εἰς εὐθυμίας καὶ διασκεδάσεις.

Ὁ δεῦτερος μῆν, Ἐἰ Ἰούιτ καλούμενος, θεωρεῖται ὡς ὁ πάντων ἐπισημότερος. Κατ' αὐτὸν τὰ τέκνα ἀποδίδουσι ἐπικεδήεις τιμὰς πρὸς τοὺς τεθνεώτας αὐτῶν γονεῖς. Αἱ θυσίαι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συνίστανται εἰς ὄρουζαν, κρέας, ἰχθύς καὶ καρπούς, τῆς ὄρας. Κηρία καλούμενα λαπνὸκ τίθενται περὶ τὸν τάφον, ἐφ' οὗ καίεται χάρτης, χιυτοῦς καὶ ἀργυροῦς. Τὰ κηρία ταῦτα εἰς μήκους τριῶν περίπου δακτύλων, καὶ χρώματος ἐρυθροῦ ἢ δὲ θρυαλλίς αὐτῶν συνίσταται εἰς λεπτὴν τινα βράβδον ἐξ ἐλάτης περιβῶ. βλημένη διὰ θάμβρακος, ἥτις, ἐξέχουσα πρὸς τὴν βάση, λήγει εἰς ὄβυ διὰ τὴν κερφοῦται τὸ κηρίον ἐπὶ τοῦ ὄρουζου, καὶ ἀντικαθίστῃ οὕτω τὴν χρῆσιν τῶν κηροπηγῶν. Ἰδοῦ δὲ τίνι τρόπῳ ἀποδίδονται αἱ πρὸς τοὺς τεθνεώτας αὐταὶ τιμαί. Ὁ πρωτότοκος υἱὸς ἢ ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῆς οἰκογενείας προχωρεῖ πρὸς τὸν τάφον, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἅτινα τάττονται ὀπισθεν αὐτοῦ μετὰ ταῦτα ἄρχονται αἱ δεῖξεις, καθ' ἃς οἱ παρεστῶτες γονυκλινοῦσιν ἐπανελημμένως καὶ προσπίπτουσι τρίς, ἐξάκις ἢ ἐννεάκις δεόμενοι τῶν θεῶν ἵνα προστατεύωσι καὶ σώσωσι τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίτου. Ἀκολουθῶς μέρους τῶν θυσιῶν διασπείρεται ἐπὶ τοῦ τάφου· τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἐὰν ἡ οἰκογένεια εὐπορῇ, διανέμεται εἰς τοὺς ἐνδείεις, ἐὰν δὲ ὄχι, διατηρεῖται διὰ τὰ μέλη αὐτῆς.

Κατὰ τὸν τρίτον μῆνα, καλούμενον Σάμ Ἰούιτ, λαμβάνει χώραν ἡ φανοφορία, ἥτοι ἑορτὴ τῶν φανῶν, συνισταμένη εἰς τὸ ἀναρτᾶν ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἀπειραριθμους φανούς σχημάτων διαφόρων παριστανόντων ἰχθύας, τετράποδα καὶ πτηνὰ. Κατασκευάζουσι πολυλάκις δράκοντα, ἑκατὸν περίπου ποδῶν μήκους, οὗ ὀλόκληρον τὸ σῶμα σύκειται ἐκ πολλῶν ἑκατοντάδων φανῶν. Τοῦτον δὲ μεταφέρουσιν ἄνθρωποι εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη, διευθύνοντες τὰς κινήσεις μετὰ τοσαύτης ἐπιδειξίτης, ὥστε νομίζει τις ὅτι πραγματικῶς ζῶν γιγαντιῶδες προχωρεῖ διαφοροτρόπως συστρεφόμενον. Ἄλλ' αἱ τοῦ μηνὸς τούτου διασκεδάσεις δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τοὺς φανούς. Πανταχόσε ἐν τοῖς ὁδοῖς ἀνυψοῦνται παραπήγματα, ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένα, ἐν οἷς παριστάνουσι δράματα εἰς τιμὴν τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡμιθέων τῶν κατὰ τὸν μῆνα τούτον ἑορταζομένων. Ἐν τοῖς δράμασι τούτοις τὰ γυναικεῖα πρόσωπα ἐκτελοῦνται ὑπὸ νεανίσκων, ἀπαγορευομένης εἰς τὰς γυναῖκας τῆς εἰσόδου ἐν τῷ θεάτρῳ. Λιτανεῖται μεγαλοπρεπεῖς πληροῦσι τὰς ἀγυαίς, καθ' ἃς βλέπει τις νεάνιδας καθημένας ἐπὶ τραπέζων ἃς οἱ ἄνδρες φέρουσιν ἐπ' ὤμων.

Οἱ φορεῖς οὗτοι εἰτέρχονται μετὰ τοῦ φορτίου τῶν εἰς τὰς τῶν εὐπόρων οἰκίας ἐπαιτούντες πρὸς ὄφελος τῶν ἱερέων τοῦ Ταῦ Πῶκ (θεοῦ τῆς Ἀρκτου). Αἱ τὰ πρόσωπα ταῦτα λαμβάνονται νεάνιδες δὲ δύνανται νὰ φανῶσι δημοσίᾳ ἢ μόνον κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν. Ἡ κατὰ τὸν μῆνα τούτον κυριωτέρα διασκεδασίς εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν φανῶν, καθ' ἣν ἡ πολυτέλεια τῆς φαταφίας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐφορίας τοῦ θέρους τῆς ὀρύξης· διότι ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ διὰ τὴν εὐετηρίαν τοῦ προϊόντος τούτου ἐκφράζεται διὰ τῆς μεγαλῆς ποσότητος καὶ τῆς πολυτελείας τῶν φανῶν.

Ὁ τέταρτος μῆν, καλούμενος Τσί Ἰούιτ, ἀφιέρωται ἰσθ Σάμ Καῦ, θεῷ τῶν ἀνθρώπων, ὅστις, καθ' ἃ λέγουσιν, ἀναλογεῖ πρὸς τὴν Χλωρίδα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἰδρυται δ' αὐτῷ καὶ ναὸς μεγαλοπρεπῆς ὅπου προσέρρουσι θυσίας ἐκ καρπῶν, λαχανῶν καὶ πλακῶν· τῶν πρὸς δὲ καὶ παραστάσεις θεατρικαὶ δίδονται ἐπὶ τρεῖς ἡλοκλήρους ἡμέρας, ἐντὸς θεατρῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῷ ναῷ ἀνεγερθέντων.

Ὁ ὄγγ Ἰούιτ εἶναι ὁ πέμπτος μῆν ἄφιερῶθ δ' οὗτος τῷ Σχάῦ Κόγγ, ὅστις, κατὰ τὴν Σινικὴν μυθολογίαν, κατέστρεψε ποτε τρομερὸν δράκοντα δούς αὐτῷ νὰ καταπιῇ σφαιρὰν ἐξ ὄρυξης ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶχε θέσει σίδηρα ὄζυτῶμα.

Ἡ πέμπτη τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέρα εἶναι ἀφιερῶμένη εἰς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐκδρομὰς, ἐντὸς πλοιαρίων καλουμένων, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν, δράκοντεια πλοιάρια. Τὰ πλοιάρια ταῦτα, ὧν ἡ κατασκευὴ εἶναι ὅλως μοναδική, εἰς τὴν χωρητικότητος 40—30 ἀτόμων, ἀνὰ δύο κατὰ μέτωπον καθημένων. Ἡ πρῶμη καὶ ἡ πρόραξ ἐξέχουσι τοῦ ὕδατος κατὰ 4—5 πόδας, καὶ παριστῶσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν κέρκον τοῦ τέρατος. Ὀλόκληρον δὲ τὸ πλοῖον εἶναι φιλοκάλως κεχρωματισμένον καὶ κεχρυσωμένον. Ἐν τῷ μέτῳ τοῦ πλοιαρίου εὐρίσκειται σείστρον οὗ οἱ ἔχει κανοῖζουσι τὰς κινήσεις τῶν κωπηλατῶν.

Ἐπειδὴ παρὰ Σίνας αἱ γυναῖκες δις μόνον τοῦ ἔτους ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ φανῶνται δημοσίᾳ, ἥτοι κατὰ τὴν παροῦσαν ἑορτὴν καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Φοῖτι τυμπιπτοῦσαν περὶ τὸν Ἰούινον, ἔπειτα ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἑορτὴ τῶν πλοιαρίων προτελκεῖ ἀπειρον τοῦ λαοῦ πληθῶν, ἥτις συνιστᾷ τὴν πανήγυριν θελκτικωτάτην. Τῷ οὗτ' μαγικὴ εἶναι ἡ θέα πολλῶν χιλιάδων ἀνθρώπων διεσκευασμένων τῶν μὲν ἐντὸς μυρίων πλοιαρίων, τῶν δὲ καλυπτάντων τὴν παρὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου.

Ὁ ἕκτος μῆν καλεῖται Ἰάκ Ἰούιτ κατὰ τούτον τυμπιπτεῖ ἡ ἑορτὴ τῆς Κοῦν Ἰάμ, θεᾶς προστατίδος τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν. Ἐορτάζουσι δὲ ταύτην τὴν δεκάτην ἐνάτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς· καὶ οὕτη εἶναι ἡ μόνη παρὰ Σίνας θεᾶ. Ἀναφέρουσι περὶ αὐτῆς ὅτι τοῦ κακοῦ πνεύματος μεταμορφωθέντος μυριάκις εἰς θηρίον ἄγριον ὅπως καταστρέψῃ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, ἡ Κοῦν Ἰάμ λοβεῦσα μορφήν νεανίου, καὶ διαπεράσασα μαγικῶν δακτύλων περὶ τὸν τράχηλον τοῦ κακοῦ πνεύματος, ἠνάγκασεν αὐτὸ νὰ τῆ διδάξῃ τὸν τρόπον τοῦ μεταμορφοῦσθαι εἰς ἑκατὸν ὀκτὼ διαφόρους μορφάς. Ἐκτοτε ἡ Κοῦν Ἰάμ ὤρελεῖ τὰ μέγιστα τὰ